

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

19 septembrie 2019*

„Trimitere preliminară – Politică comercială – Taxe antidumping – Import de biciclete expediate din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia – Extindere la aceste țări a taxei antidumping definitive impuse asupra importurilor de biciclete originare din China – Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 501/2013 – Validitate – Admisibilitate – Neintroducerea unei acțiuni în anulare de către reclamanta din litigiul principal – Importator asociat – Calitate procesuală activă pentru introducerea unei acțiuni în anulare – Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 – Articolul 13 – Circumvenție – Articolul 18 – Lipsă de cooperare – Probă – Ansamblu de indicii”

În cauza C-251/18,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Rechtbank Noord-Holland (Tribunalul Provinciei Olanda de Nord, Țările de Jos), prin decizia din 6 aprilie 2018, primită de Curte la 12 aprilie 2018, în procedura

Trace Sport SAS

împotriva

Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul M. Vilaras, președinte de cameră, doamna K. Jürimäe (raportoare) și domnii D. Šváby, S. Rodin și N. Piçarra, judecători,

avocat general: domnul G. Pitruzzella,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru guvernul neerlandez, de M. K. Bulterman și de M. A. M. de Ree, în calitate de agenți;
- pentru Consiliul Uniunii Europene, de H. Marcos Fraile și de B. Driessen, în calitate de agenți, asistați de N. Tuominen, avocată;
- pentru Comisia Europeană, de S. Noë și de M. França, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 9 aprilie 2019,

* Limba de procedură: neerlandeza.

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește validitatea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 501/2013 al Consiliului din 29 mai 2013 de extindere a taxei antidumping definitive impuse prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 asupra importurilor de biciclete originare din Republica Populară Chineză la importurile de biciclete expediate din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, indiferent dacă acestea sunt sau nu declarate ca fiind originare din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia (JO 2013, L 153, p. 1, denumit în continuare „regulamentul în litigiu”), în măsura în care acest regulament privește Kelani Cycles (Pvt) Ltd și Creative Cycles (Pvt) Ltd, doi producători-exportatori de biciclete stabiliți în Sri Lanka.
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Trace Sport SAS, pe de o parte, și Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven (inspectorul Serviciului de Impozite/Vamal, Biroul din Eindhoven, Țările de Jos) (denumit în continuare „inspectorul”), pe de altă parte, în legătură cu subiectul legalității a două decizii de plată de taxe vamale pentru importul de biciclete originare și expediate din Sri Lanka.

Cadrul juridic

Regulamentul de bază

- 3 La data adoptării regulamentului în litigiu, dispozițiile care reglementau adoptarea de măsuri antidumping de către Uniunea Europeană figurau în Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 343, p. 51, rectificare în JO 2010, L 7, p. 22), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1168/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 (JO 2012, L 344, p. 1) (denumit în continuare „regulamentul de bază”).
- 4 Articolul 13 din regulamentul de bază, intitulat „Circumvenția”, avea următorul cuprins:

„(1) Taxele antidumping instituite în temeiul prezentului regulament se pot aplica și importurilor de produse similare ce provin din țări terțe, cărora li s-au adus mici modificări sau care nu au fost modificate, precum și importurilor de produse similare cărora li s-au adus mici modificări sau părți ale acestor produse care provin dintr-o țară care face obiectul măsurilor, atunci când are loc o circumvenție a măsurilor în vigoare. În caz de circumvenție a măsurilor în vigoare, taxele antidumping care nu depășesc taxa antidumping reziduală instituită în temeiul articolului 9 alineatul (5) se pot aplica și importurilor de la întreprinderi care beneficiază de taxe individuale în țările care fac obiectul măsurilor. Circumvenția se definește ca o modificare a configurației schimburilor comerciale între țările terțe și Comunitate sau între întreprinderi din țara care face obiectul măsurilor și Comunitate, care decurge din practici, operațiuni sau prelucrări pentru care nu există o motivație suficientă sau o justificare economică alta decât impunerea taxei, fiind dovedit că există prejudiciu sau că efectele corective ale taxei sunt compromise în ceea ce privește prețul și/sau cantitățile de produse similare și unde există probe privind existența unui dumping în legătură cu valorile normale stabilite anterior pentru produsul similar, dacă este necesar în conformitate cu prevederile articolului 2.

Practicile, operațiunile sau prelucrările menționate în primul subparagraf includ, printre altele, mici modificări aduse produsului în cauză, pentru a putea face obiectul unor coduri vamale care, în mod normal, nu fac obiectul măsurilor, cu condiția ca aceste modificări să nu schimbe caracteristicile esențiale ale produsului; expedierea via țări terțe a produsului care face obiectul măsurilor;

reorganizarea, de către exportatori sau producători, a schemelor lor și a circuitelor lor de vânzări în țările care fac obiectul măsurilor, în așa fel încât în cele din urmă produsele lor sunt exportate către Comunitate prin intermediul unor producători care beneficiază de o taxă vamală individuală mai mică decât taxa aplicabilă produselor fabricanților și, în cazurile prevăzute la alineatul (2), operațiunile de asamblare efectuate în Comunitate sau într-o țară terță.

(2) Se consideră că o operațiune de asamblare în Comunitate sau într-o țară terță reprezintă o circumvenție a măsurilor în vigoare atunci când:

- (a) operațiunea a început sau s-a intensificat semnificativ de la sau chiar înainte de începerea anchetei antidumping și când piesele în cauză provin din țara care face obiectul măsurilor și
- (b) piesele constituie 60 % sau mai mult din valoarea totală a pieselor produsului asamblat; cu toate acestea, nu se consideră în nici un caz că există circumvenție atunci când valoarea adăugată a pieselor încorporate în cursul operațiunii de asamblare sau de încheiere este mai mare de 25 % din costul de fabricație și
- c) efectele corective ale taxei sunt compromise în ceea ce privește prețurile și/sau cantitățile produsului similar asamblat și există dovada unui dumping în raport cu valorile normale stabilite anterior pentru produsele similare.

(3) Se deschide o anchetă, în temeiul prezentului articol, la inițiativa Comisiei sau la cererea unui stat membru sau a oricărei părți interesate, pe baza unor elemente de probă suficiente în ceea ce privește factorii menționați la alineatul (1). Ancheta se deschide, după consultarea comitetului consultativ, printr-un regulament al Comisiei care poate de asemenea să ceară autorităților vamale să prevadă obligativitatea înregistrării importurilor în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) sau să solicite garanții. Ancheta este efectuată de către Comisie, cu un eventual ajutor din partea autorităților vamale, și trebuie finalizată în termen de nouă luni. În cazul în care faptele stabilite definitiv justifică extinderea măsurilor, acest lucru este decis de către Consiliu, care hotărăște cu privire la propunerea Comisiei, după consultarea comitetului consultativ. Propunerea se adoptă de către Consiliu, cu excepția cazului în care hotărăște cu o majoritate simplă să respingă propunerea, în termen de o lună de la prezentarea ei de către Comisie. Extinderea intră în vigoare începând cu data la care înregistrarea a devenit obligatorie în temeiul articolului 14 alineatul (5) sau cu data la care au fost cerute garanții. Dispozițiile procedurale corespunzătoare prezentului regulament cu privire la deschiderea și desfășurarea anchetelor se aplică în conformitate cu prezentul articol.

(4) Importurile nu trebuie supuse înregistrării în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) sau nu trebuie să facă obiectul unor măsuri, în cazul în care sunt efectuate de întreprinderi care beneficiază de scutiri. Cererile de scutire, argumentate corespunzător prin elemente de probă, trebuie prezentate în termenele stabilite în regulamentul Comisiei privind deschiderea anchetei. În cazul în care practicile, operațiunile sau prelucrările care constituie o circumvenție au loc în afara Comunității, pot fi acordate scutiri producătorilor produsului în cauză care pot demonstra că nu sunt afiliați cu un producător care face obiectul măsurilor și pentru care s-a constatat că nu sunt angajați în practici de circumvenție astfel cum sunt acestea definite la alineatele (1) și (2) ale prezentului articol. În cazul în care practicile, operațiunile sau prelucrările care constituie o circumvenție au loc în interiorul Comunității, pot fi acordate scutiri importatorilor care pot demonstra că nu sunt afiliați cu producătorii care fac obiectul măsurilor.

Aceste scutiri se acordă printr-o decizie a Comisiei, după consultarea comitetului consultativ, sau printr-o decizie a Consiliului prin care se impun măsuri și se aplică pe perioada și în condițiile prevăzute în acestea.

[...]"

- 5 Articolul 18 alineatul (1) din acest regulament prevedea:

„În cazul în care o parte interesată nu permite accesul la informațiile necesare sau nu le furnizează în termenele prevăzute în prezentul regulament sau obstrucționează semnificativ ancheta, pot fi stabilite constatări preliminare sau finale, pozitive sau negative, pe baza datelor disponibile. [...]”

Regulamentele antidumping referitoare la biciclete și regulamentul în litigiu

- 6 În cursul anului 1993, Consiliul Uniunii Europene a instituit o taxă antidumping definitivă de 30,6 % asupra importurilor de biciclete originare din China în Uniune. Ulterior această taxă a fost menținută la același nivel. În cursul anului 2005, taxa menționată a fost ridicată la o rată de 48,5 %. Ea a fost menținută la acest din urmă nivel de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 al Consiliului din 3 octombrie 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de biciclete originare din Republica Populară Chineză, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 (JO 2011, L 261, p. 2).
- 7 În urma sesizării cu o cerere, Comisia a adoptat, la 25 septembrie 2012, Regulamentul (UE) nr. 875/2012 de deschidere a unei anchete privind o eventuală eludare a măsurilor antidumping instituite prin Regulamentul de punere în aplicare nr. 990/2011 prin importul de biciclete expediate din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, declarate sau nu ca fiind originare din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, și de supunere a acestor importuri înregistrării (JO 2012, L 258, p. 21).
- 8 La finalul acestei anchete, Consiliul a adoptat, la 29 mai 2013, regulamentul în litigiu.
- 9 Reiese din considerentul (22) al acestui regulament că Comisia a procedat la vizite de verificare la fața locului la șase societăți srilankeze, printre care figura Kelani Cycles.
- 10 În considerentele (35)-(42) ale regulamentului menționat, Consiliul a precizat în esență, în ceea ce privește gradul de cooperare a societăților srilankeze, că, dintre cele șase societăți srilankeze care au introdus o cerere de scutire în temeiul articolului 13 alineatul (4) din regulamentul de bază, numai despre trei s-a considerat că au cooperat. Pentru aceste trei societăți, întrucât una și-a retras cererea de scutire, iar celelalte două nu au cooperat în mod satisfăcător, concluziile au fost întemeiate pe datele disponibile, în conformitate cu articolul 18 din regulamentul de bază.
- 11 În considerentul (58) al regulamentului în litigiu, Consiliul a concluzionat că există o modificare a configurației schimburilor comerciale între Sri Lanka și Uniune în sensul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază.
- 12 În considerentele (77)-(82) ale regulamentului în litigiu, Consiliul a analizat natura practicilor de circumvenție aflate la originea acestei modificări a configurației schimburilor comerciale între aceste țări terțe și Uniune.
- 13 În ceea ce privește practicile de transbordare, considerentele (77)-(79) ale acestui regulament au următorul cuprins:
- „(77) Exporturile societăților din Sri Lanka care au cooperat inițial au reprezentat 69 % din totalul exporturilor din Sri Lanka către Uniune realizate în cursul [perioadei de raportare, de la 1 septembrie 2011 până la 31 august 2012]. Pentru trei dintre cele șase societăți care au cooperat inițial, ancheta nu a evidențiat niciun fel de practici de transbordare. După cum s-a indicat în considerentele (35)-(42), pentru celelalte exporturi nu a existat cooperare.

- (78) Prin urmare, având în vedere considerentul (58) de mai sus, care concluzionează că s-a produs o modificare a configurației schimburilor comerciale dintre Sri Lanka și Uniune în sensul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, și faptul că nu toți producătorii-exportatori din Sri Lanka s-au prezentat și/sau au cooperat, se poate concluziona că exporturile acestor producători/exportatori pot fi atribuite unor practici de transbordare.
- (79) Prin urmare, se confirmă existența transbordării produselor de origine chineză prin Sri Lanka.”
- 14 În considerentele (81) și (82) ale regulamentului în litigiu, Consiliul a arătat că nu s-a stabilit existența unor operațiuni de asamblare în sensul articolului 13 alineatul (2) din regulamentul de bază.
- 15 În considerentele (92), (96) și (110) ale regulamentului în litigiu, Consiliul a constatat, în primul rând, lipsa unui alt motiv întemeiat sau a altei justificări economice, în afară de evitarea măsurilor antidumping în vigoare, în al doilea rând, compromiterea efectului corectiv al acestor măsuri și, în al treilea rând, existența unui dumping în raport cu valoarea normală stabilită anterior.
- 16 În aceste condiții, Consiliul a concluzionat, în considerentul (115) al regulamentului în litigiu, că există o circumvenție, în sensul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, prin operațiuni de transbordare prin Sri Lanka.
- 17 În temeiul articolului 1 alineatul (1) din regulamentul în litigiu, taxa antidumping definitivă de 48,5 %, prevăzută la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 990/2011, a fost extinsă la importurile de biciclete expediate din Sri Lanka, indiferent dacă acestea sunt sau nu declarate ca fiind originare din această țară. Articolul 1 alineatul (3) din regulamentul în litigiu prevede aplicarea taxei extinse asupra aceluiași importuri înregistrate în conformitate cu Regulamentul nr. 875/2012.

Litigiul principal și întrebările preliminare

- 18 În cursul perioadelor 27 septembrie-15 octombrie 2012 și 13 februarie-21 mai 2013 inclusiv, doi reprezentanți vamali, acționând în numele și în contul unui importator de biciclete stabilit în Franța, și anume Trace Sport, au efectuat, în Țările de Jos, declarații de punere în liberă circulație a unor biciclete expediate din Sri Lanka. În toate aceste declarații, producătorii-exportatori srilankezi, și anume, după caz, Kelani Cycles sau Creative Cycles, sunt cei care au fost declarați ca exportatori ai acestor biciclete.
- 19 La finalul unor controale ulterioare privind validitatea declarațiilor menționate, inspectorul a considerat că o taxă antidumping de 48,5 % trebuia să fie plătită pentru bicicletele declarate pentru punerea în liberă circulație în perioada din 27 septembrie 2012 până la 5 iunie 2013 inclusiv.
- 20 La 27 februarie și 29 aprilie 2014, inspectorul a emis, așadar, două decizii de plată pentru sume care se ridică la 229 990,88 euro și, respectiv, la 234 275,37 euro.
- 21 Prin două decizii din 24 septembrie 2015, inspectorul a confirmat aceste decizii și a respins reclamațiile formulate de Trace Sport împotriva acestora din urmă.
- 22 În fața instanței de trimitere, Trace Sport contestă aceste două decizii.
- 23 Această instanță subliniază că, contrar a ceea ce Trace Sport susține în fața sa, regulamentul în litigiu este aplicabil litigiului principal.
- 24 În schimb, instanța menționată ridică problema validității acestui regulament, având în vedere argumentele pe care Trace Sport le obține, în fața sa, din Hotărârea din 26 ianuarie 2017, Maxcom/City Cycle Industries (C-248/15 P, C-254/15 P și C-260/15 P, EU:C:2017:62). Potrivit Trace

Sport, Consiliul nu putea deduce din informațiile de care dispunea că avusese loc o operațiune de transbordare la scara Sri Lankăi și nici că Kelani Cycles și Creative Cycles erau implicate în astfel de operațiuni. În ședința care a avut loc în fața aceleiași instanțe, Trace Sport ar fi subliniat de altfel că solicitase o audiere pe lângă Comisie pentru a prezenta documente inițial depuse de Kelani Cycles, de care Comisia ar fi refuzat să țină seama.

- 25 Instanța de trimitere observă că, în considerentele (39) și (42) ale regulamentului în litigiu, Kelani Cycles a fost considerată că nu a cooperat, în timp ce Creative Cycles, care nu este explicit menționată în acest regulament, trebuie considerată ca făcând parte dintre producătorii-exportatori srilankezi vizați în considerentul (78) al regulamentului menționat, care nu s-au prezentat. Consiliul și-ar fi întemeiat concluzia potrivit căreia acești producători-exportatori participau la operațiuni de transbordare pe constatarea modificării configurației schimburilor comerciale dintre Sri Lanka și Uniune și pe lipsa de cooperare a producătorilor-exportatori. Or, în Hotărârea din 26 ianuarie 2017, Maxcom/City Cycle Industries (C-248/15 P, C-254/15 P și C-260/15 P, EU:C:2017:62), Curtea ar fi considerat că Consiliul nu putea în mod valabil să deducă existența unor practici de transbordare la scara Sri Lankăi din informațiile de care dispunea. Potrivit instanței de trimitere, concluzia la care a ajuns Curtea în această hotărâre, în ceea ce privește producătorul-exportator City Cycle Industries, ar fi de asemenea valabilă pentru Kelani Cycles și pentru Creative Cycles.
- 26 Observând totodată că articolul 1 alineatele (1) și (3) din regulament în litigiu nu a fost anulat decât în privința City Cycle Industries și că, potrivit punctului 185 din Hotărârea din 4 februarie 2016, C & J Clark International și Puma (C-659/13 și C-34/14, EU:C:2016:74), această anulare nu înseamnă că acest regulament este de asemenea nul în privința altor producători-exportatori, instanța de trimitere consideră că este necesar să adreseze Curții întrebări cu privire la validitatea acestui regulament în privința Kelani Cycles și a Creative Cycles.
- 27 În aceste condiții, Rechtbank Noord-Holland (Tribunalul Provinciei Olanda de Nord, Țările de Jos) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:
- „1) Regulamentul [în litigiu] este valid în măsura în care îl privește pe producătorul-exportator Kelani Cycles?
- 2) Regulamentul [în litigiu] este valid în măsura în care îl privește pe producătorul-exportator Creative Cycles?”

Cu privire la admisibilitatea cererii de decizie preliminară

- 28 În observațiile prezentate Curții, guvernul neerlandez, Consiliul și Comisia exprimă îndoieli în ceea ce privește admisibilitatea prezentei cereri de decizie preliminară din punctul de vedere al jurisprudenței rezultate din Hotărârea din 9 martie 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90, punctele 13, 14 și 16), din Hotărârea din 15 februarie 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, punctele 30 și 37), precum și din Hotărârea din 4 februarie 2016, C & J Clark International și Puma (C-659/13 și C-34/14, EU:C:2016:74, punctul 56), pentru motivul că Trace Sport ar fi putut fără îndoială să formuleze, în fața instanței Uniunii, o acțiune în anulare împotriva regulamentului în litigiu în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE.
- 29 În această privință, conform unei jurisprudențe constante, principiul general care garantează fiecărui justițiabil dreptul de a invoca, în cadrul unei acțiuni formulate împotriva unei măsuri naționale care îi cauzează un prejudiciu, nevaliditatea unui act al Uniunii care constituie temeiul acestei măsuri nu se opune ca un astfel de drept să fie subordonat condiției ca persoana interesată să nu fi avut dreptul de a solicita direct instanței Uniunii anularea măsurii în temeiul articolului 263 TFUE. Totuși, numai în ipoteza în care se poate considera cu certitudine absolută că o persoană ar fi putut formula o acțiune

admisibilă în anularea actului în cauză, această persoană este împiedicată să invoce nevaliditatea actului respectiv la instanța națională competentă (Hotărârea din 4 februarie 2016, C & J Clark International și Puma, C-659/13 și C-34/14, EU:C:2016:74, punctul 56, precum și jurisprudența citată).

- 30 Așadar, numai în ipoteza în care s-ar putea considera că Trace Sport ar fi avut, cu certitudine absolută, calitate procesuală activă pentru introducerea unei acțiuni în anulare a regulamentului în litigiu, în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, aceasta ar fi împiedicată să invoce nevaliditatea acestui regulament în fața instanței de trimitere.
- 31 De la bun început, este necesar să se constate că plata taxelor antidumping extinse prin regulamentul în litigiu a fost impusă operatorilor vizați, precum Trace Sport, în temeiul unor acte adoptate de autoritățile naționale competente. Rezultă că nu se poate considera că acest regulament nu presupune în mod vădit măsuri de executare în sensul articolului 263 al patrulea paragraf ultimul segment de teză TFUE (a se vedea prin analogie Hotărârea din 18 octombrie 2018, Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, punctele 38 și 39).
- 32 Prin urmare, numai în ipoteza în care s-ar putea considera că un importator precum Trace Sport este, cu certitudine absolută, vizat în mod direct și individual prin regulamentul în litigiu în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, acesta nu ar putea să invoce nevaliditatea acestui regulament în fața instanțelor de trimitere.
- 33 În această privință, trebuie arătat că regulamentele prin care se instituie o taxă antidumping au caracter normativ, în sensul că se aplică tuturor operatorilor economici interesați (Hotărârea din 4 februarie 2016, C & J Clark International și Puma, C-659/13 și C-34/14, EU:C:2016:74, punctul 58, precum și jurisprudența citată).
- 34 Aceeași este situația, pentru aceleași motive, a unui regulament, precum regulamentul în litigiu, de extindere a unei taxe antidumping impuse din cauza unor practici de eludare. Astfel, un asemenea regulament are drept obiect de a extinde domeniul de aplicare al unei taxe antidumping instituite de un regulament precum cel vizat la punctul anterior.
- 35 Cu toate acestea, din jurisprudența Curții reiese că un operator poate fi vizat în mod direct și individual de un regulament de instituire a unei taxe antidumping. Astfel, în jurisprudența sa, Curtea a identificat anumite categorii de operatori economici care pot fi vizați individual printr-un regulament care instituie o taxă antidumping, fără a aduce atingere posibilității altor operatori de a fi vizați în mod individual în considerarea anumitor calități care le sunt specifice și care îi caracterizează în raport cu orice altă persoană (Hotărârea din 4 februarie 2016, C & J Clark International și Puma, C-659/13 și C-34/14, EU:C:2016:74, punctul 59; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 16 mai 1991, Extramet Industrie/Consiliul, C-358/89, EU:C:1991:214, punctul 16).
- 36 Potrivit jurisprudenței Curții, pot fi vizați individual de un regulament de instituire a unei taxe antidumping, în primul rând, aceia dintre producătorii și exportatorii produsului în cauză cărora le sunt imputate practicile de dumping, prin utilizarea datelor privind activitatea lor comercială, în al doilea rând, importatorii produsului menționat ale căror prețuri de revânzare au fost luate în considerare pentru calcularea prețurilor de export și care sunt, în consecință, vizați de constatările privind existența unei practici de dumping, precum și, în al treilea rând, importatorii asociați cu exportatorii produsului în cauză, în special în cazul în care prețul de export a fost calculat pe baza prețurilor de revânzare pe piața Uniunii practicate de importatorii menționați și în cazul în care însăși taxa antidumping este calculată în funcție de aceste prețuri de revânzare (Hotărârea din 4 februarie 2016, C & J Clark International și Puma, C-659/13 și C-34/14, EU:C:2016:74, punctele 60-62, precum și jurisprudența citată).

- 37 Din această jurisprudență reiese că calitatea de importator, chiar asociat cu exportatorii produsului în cauză, nu poate fi suficientă, prin ea însăși, ca să se considere că un importator este vizat individual de un regulament de instituire a unei taxe antidumping. Dimpotrivă, individualizarea unui importator, chiar asociat cu exportatorii menționați, necesită demonstrarea faptului că date referitoare la activitatea sa comercială au fost luate în considerare în scopul constatării practicilor de dumping sau, în lipsă, demonstrarea altor calități care îi sunt specifice și care îl caracterizează în raport cu orice altă persoană.
- 38 Din punctul de vedere al jurisprudenței menționate, nu ar fi exclus ca un importator al produsului în cauză să poată, demonstrând existența anumitor calități care îi sunt specifice și care îl caracterizează în raport cu orice altă persoană, să fie considerat ca fiind vizat individual de un regulament de extindere a unei taxe antidumping din cauza unor practici de eludare, precum regulamentul în litigiu.
- 39 În observațiile prezentate Curții, guvernul neerlandez, Consiliul și Comisia au susținut că aceasta este situația Trace Sport. În această privință, ei subliniază că, pe de o parte, Trace Sport este o societate cu sediul în Franța al cărei proprietar, o persoană fizică, deține de asemenea, prin intermediul unor societăți offshore, 50 % din părțile de capital atât ale Kelani Cycles, cât și ale Creative Cycles. Or, acestea din urmă, care sunt producători-exportatori, ar fi avut, cu certitudine absolută, calitate procesuală activă pentru a introduce o acțiune în anularea regulamentului în litigiu. În plus, Kelani Cycles ar fi fost constituită pentru a prelua pe cont propriu activitățile Creative Cycles. Pe de altă parte, Trace Sport ar fi avut cunoștința de ancheta care privește Kelani Cycles, ceea ce ar demonstra tentativa sa nefructuoasă de a prezenta anumite înscrisuri în fața Comisiei pe care Kelani Cycles le-ar fi prezentat anterior în fața acestei instituții.
- 40 În plus, Comisia lasă să se înțeleagă că Trace Sport, precum și Kelani Cycles și Creative Cycles sunt implicate în fraude privind taxele vamale și taxele antidumping.
- 41 Or, aceste împrejurări, presupunând că sunt dovedite, nu ar fi suficiente pentru a considera că Trace Sport ar fi fost, cu certitudine absolută, vizată individual de regulamentul în litigiu în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE.
- 42 Astfel, deși Trace Sport este un importator al produselor în discuție în litigiul principal, aceasta nu a participat însă la anchetă și nu este deloc menționată în regulamentul în litigiu. Simplul fapt că aceasta avea cunoștința de ancheta privind Kelani Cycles și că a împărtășit aparent cu aceasta din urmă anumite informații nu ar putea fi suficient pentru a considera că Trace Sport dispune de calități care îi sunt specifice și care o caracterizează în raport cu orice altă persoană.
- 43 Calitatea Trace Sport de importator al produselor în discuție în litigiul principal și eventuala sa apartenență la același grup precum un producător-exportator care a participat la anchetă nu poate conduce la o concluzie diferită, ținând seama de considerațiile care figurează la punctele 37 și 38 din prezenta hotărâre.
- 44 Având în vedere considerațiile care precedă, este necesar să se concluzioneze că elementele de care dispune Curtea nu permit să se considere că Trace Sport ar fi avut, cu certitudine absolută, calitate procesuală activă pentru introducerea unei acțiuni în anularea regulamentului în litigiu în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE.
- 45 În consecință, cererea de decizie preliminară este admisibilă.

Cu privire la întrebările preliminare

- 46 Prin intermediul întrebărilor formulate, care este necesar să fie examinate împreună, instanța urmărește să afle în esență dacă regulamentul în litigiu este nevalid în măsura în care se aplică importurilor de biciclete expediate din Sri Lanka, indiferent dacă acestea sunt sau nu declarate ca fiind originare din Sri Lanka.
- 47 Cu titlu introductiv, trebuie amintit mai întâi că, potrivit jurisprudenței Curții, în domeniul politicii comerciale comune și în mod special în materie de măsuri de protecție comercială, instituțiile Uniunii dispun de o largă putere de apreciere ca urmare a complexității situațiilor economice și politice pe care trebuie să le examineze. În ceea ce privește controlul jurisdicțional al unei asemenea aprecieri, acesta trebuie să se limiteze astfel la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a situației de fapt reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a absenței oricărei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a absenței oricărui abuz de putere (Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctul 63, precum și jurisprudența citată, și Hotărârea din 26 ianuarie 2017, Maxcom/City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P și C-260/15 P, EU:C:2017:62, punctul 56).
- 48 În continuare, în ceea ce privește sarcina probei circumvenției, potrivit articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, existența unei circumvenții a măsurilor antidumping este stabilită atunci când sunt îndeplinite patru condiții. În primul rând, trebuie să existe o modificare a configurației schimburilor comerciale dintre o țară terță și Uniune sau dintre societăți din țara supusă măsurilor respective și Uniune. În al doilea rând, această modificare trebuie să rezulte din practici, din operațiuni sau din prelucrări pentru care nu există o motivație suficientă sau o justificare economică alta decât impunerea taxei. În al treilea rând, trebuie să existe elemente care să demonstreze că industria Uniunii suferă un prejudiciu sau că efectele corective ale taxei antidumping sunt compromise. În al patrulea rând, trebuie să existe elemente de probă privind existența unui dumping.
- 49 În temeiul articolului 13 alineatul (3) din acest regulament, revine Comisiei sarcina de a deschide o anchetă pe baza unor elemente de probă care indică la prima vedere existența unor practici de circumvenție. Potrivit jurisprudenței Curții, această dispoziție stabilește principiul conform căruia sarcina probei unei circumvenții incumbă instituțiilor Uniunii (Hotărârea din 26 ianuarie 2017, Maxcom/City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P și C-260/15 P, EU:C:2017:62, punctul 58, precum și jurisprudența citată).
- 50 În sfârșit, având în vedere articolul 18 din regulamentul de bază și jurisprudența Curții, trebuie amintit că, în ipoteza unei cooperări insuficiente sau inexistente din partea unei părți dintre producători-exportatori sau a tuturor, instituțiile Uniunii sunt autorizate să se bazeze pe un ansamblu de indicii concordante pentru a concluziona că există o circumvenție, cu precizarea că prin aceste indicii trebuie să se urmărească să se demonstreze că cele patru condiții enunțate la articolul 13 alineatul (1) din acest regulament, astfel cum sunt expuse la punctul 48 din prezenta hotărâre, sunt îndeplinite. În schimb, nu există nicio prezumție legală care să permită să se deducă direct din lipsa cooperării unei părți interesate existența unei astfel de circumvenții (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 ianuarie 2017, Maxcom/City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P și C-260/15 P, EU:C:2017:62, punctele 65, 66, 68 și 69, precum și jurisprudența citată).
- 51 În speță, în ceea ce privește practicile de eludare a măsurilor antidumping prin operațiuni de transbordare prin Sri Lanka, Consiliul a examinat a doua dintre cele patru condiții amintite la punctul 48 din prezenta hotărâre în considerentele (77)-(79) din regulamentul în litigiu. În considerentul (77) al acestui regulament, Consiliul a arătat mai întâi că, pentru trei dintre cele șase societăți care au cooperat inițial în cadrul anchetei, aceasta nu a evidențiat niciun fel de practici de transbordare. Pentru celelalte exporturi către Uniune, Consiliul a precizat că nu a existat cooperare. În continuare, în considerentul (78) al regulamentului menționat, Consiliul a arătat, pe de o parte, că existența unei modificări a configurației schimburilor comerciale dintre Sri Lanka și Uniune a fost

stabilită în considerentul (58) al aceluiași regulament și, pe de altă parte, că nu toți producătorii-exportatori din Sri Lanka s-au prezentat și/sau au cooperat. El a dedus că exporturile către Uniune ale acestor producători-exportatori puteau fi „atribuite” unor practici de transbordare. În cele din urmă, în considerentul (79) al regulamentului în litigiu, Consiliul a constatat că se confirmă existența practicilor de transbordare a unor produse de origine chineză prin Sri Lanka.

- 52 Concluzia privind existența unor practici de transbordare privește, prin urmare, ansamblul producătorilor-exportatori care au refuzat să coopereze și se întemeiază pe constatarea a două aspecte, respectiv, pe de o parte, a existenței unei modificări a configurației schimburilor comerciale și, pe de altă parte, a lipsei cooperării din partea unor producători-exportatori.
- 53 Or, constatarea acestor două aspecte nu permite să se concluzioneze în sensul existenței unor practici de transbordare la scara Sri Lankăi. Astfel, pe de o parte, Consiliul nu putea deduce în mod valabil existența unor practici de transbordare din simpla lipsă a cooperării unei părți dintre producători-exportatori. Pe de altă parte, din moment ce modificarea configurației schimburilor comerciale este prima dintre cele patru condiții care trebuie îndeplinite pentru ca existența unei circumvenții să fie stabilită în mod valabil, Consiliul nu putea să se întemeieze pe constatarea acestei existențe drept indiciu al faptului că a doua dintre aceste patru condiții, potrivit căreia o astfel de modificare trebuie să decurgă din practici de circumvenție, s-ar verifica (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 ianuarie 2017, Maxcom/City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P și C-260/15 P, EU:C:2017:62, punctele 76-78).
- 54 Prin urmare, trebuie să se răspundă la întrebările adresate că regulamentul în litigiu este nevalid în măsura în care se aplică importurilor de biciclete expediate din Sri Lanka, indiferent dacă acestea sunt sau nu declarate ca fiind originare din Sri Lanka.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 55 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară:

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 501/2013 al Consiliului din 29 mai 2013 de extindere a taxei antidumping definitive impuse prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 asupra importurilor de biciclete originare din Republica Populară Chineză la importurile de biciclete expediate din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, indiferent dacă acestea sunt sau nu declarate ca fiind originare din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, este nevalid în măsura în care se aplică importurilor de biciclete expediate din Sri Lanka, indiferent dacă acestea sunt sau nu declarate ca fiind originare din Sri Lanka.

Semnături